

Jezus krvavi pot potil, poleg njega, drži angelj kelih trpljenja, a tam v kotu vrta pa spé trije njegovi učenci, katere je posvaril, rekoč: Ali niste mogli vsaj jedno uro čuti z menoj? Čujte in molite, da v skušnjavo ne padete! Tam je zopet podoba, ko je bil naš Gospod k steburu privezan in bičan, s trnjem venčan itd. Tam v grobu pa leži presveto telo našega Zveličarja in toliko lučic gori okolo njega, da kar miglja pred očmi. Pred grobom klečé ljudje in molijo sv. rožni venec. Dà, dà, lepo je tako, lepo, posebno pa na véliko soboto zvečer pri večernicah, ko so pete litanije „Matere božje“ pred božjim grobom. Takrat so prižgave vse lučice h krati. Orglje zadoné in vsa cerkev zapôje ono znano in prelepo pesen:

O Mati najbolj svéta,
Brez madeža spočéta;
Kraljica bod' pozdrávljena.
Oj prosí za nas Boga!

Največje veselje pa je na velikonočno jutro, ko je vstajenje iz božjega groba in se pokaže podoba vstalega Jezusa z belo-rdečim bandercem v roci. Takrat zapojó vsi veselo „alelujo.“ Po cerkvi se prižgó vse sveče in svetilnice, a nekateri imajo goreče sveče tudi v rokah. Po cerkvi se oglasé zvončki, zvonovi zadoné, topiči zagrmé in ljudstvo se začne počasi pomikati v svečanem sprevodu iz cerkve in zopet nazaj veselo prepevajoč: Zveličar gre iz groba. Res lepi, najlepši so ti velikonočni prazniki, kaj ne, otroci moji ljubi? Z njimi pa nastopi tudi cvetoča vzpomlad, da je tudi zunaj povsod vže zeleno, kakor poje slavni naš pesnik:

Poglej, obrni se okrog
Zelena gora, živ je log;
Povsodi vzpomladánski cvét,
Vesoljni v svate vabi svét.

Nù pa še nekaj je, kar bi bil skoraj pozabil, da je velika noč tako vesela. Ali veste kaj? Píruhi! píruhi! Ej, da se vže poprej nisem spomnil tega! Vem, da jih imate tudi vi posebno radi, kakor jih imam tudi jaz! Ne vem, kako to, da jih imam letos posebno veliko, zatorej pridite pónje, rad vam jih porazdelim, čé vas pride še toliko! Na svidenje!

Fr. Peternel.

Vzpomládni dnevi.

V učilnici.

Učitelj: Nu, Ivan, povej nam, kako se imenujejo cvetice, katere si mi danes prinesel na mizo?

Ivan: Te cvetice se imenujejo zvončki.

Učitelj: Ali se še spominjaš, kaj sem vam pripovedoval lani o barvi lilije, ko smo se pogovarjali o sv. Alojziju?

Ivan: Bela lilija pomeni nedolžnost sv. Alojzija.

Učitelj: Kaj bi pa zdaj v postu značila bela barva zvončkov?

Ivan: Bela barva zvončkov nas spominja na nedolžno trpljenje našega Zveličarja.

